

Brev fra Senjen.

(Fra vor korrespondent.)

Landmanden har iaar imøteset aarets høst med glad og forhåpningsfuld forventning.

Veir og naturforholdene har i løpet av vokst- og onnetiden været efter hans ønske. Som følge av et par varmeperioder i april og mai indfandt vaaren sig meget tidlig, hvorfor vaararbeidet — i forhold derefter — utførtes tidligere end ellers. I løpet av forsommeren var temperaturen oftest meget høi. Veiret veksledes stadig mellem sol og regn. Vegetationen trivdes utmerket. Græsset opnaadde saaledes snart sin fulde vekst og utvikling. Slottearbeidet paabegyndtes ca. 8 a 10 dage tidligere end vanlig. Naar undtas de første 2 uker, var høionnen begunstiget av det fordelagtigste veir man kan ønske sig — sol, varme og vind.

Indhøstningen foregik saaledes meget hurtig. Da der var meget græs overalt og alt høiet kom velbjerget ind i hus, saa vil det vistnok bli for alles vedkommende et meget godt foraar saavel i kvantitativt som i kvalitativt henseende, og er det saaledes at haape, at de, som er hjemsoekt av nød og mangel i knappe foraar, maa i anstundende vaar bli forskaanet for den slags ubehageligheter — en omstændighet, der oftest kommer av uforstand eller gal beregning, og som bidrager til ikke saa litet tap og tilbakegang i økonomisk henseende.

Potetesavlingen har set noksaa lovende ut. Der var med andre ord meget lyse utsigter. Potetesakrene var nemlig bedækkede med kraftige frødige planter. Knollerne vokste hurtig var allerede noksaa pene, store og velsmakende. Og mange var der under hver «kaal», saa man spaadde et rigtig foldrikt poteteshøst. Men forl. var luften saa kold, at potetesgræsset frøs — efter stedets klimatiske beliggenhet i større eller mindre grad, ja paa sine steder endog totalt. Efter dette vil potetesavlingen ikke faa den avkastning som paaregnet. Det vil med andre ord bli under et meddelsaars utbytte.

Takket være de gunstige veirforholde under aarsveksten har kornet allerede opnaadd sin fulde modenhet. Skuronnen er paa de fleste steder i fuld gang i disse dage. Saa-fremt kornet ikke er froset — paa de steder, hvor undertegnede færdes skal dette heldigvis ikke være tilfældet — og naar det kommer i hus i tør og velbjerget tilstand, saa vil det sikkerlig overalt bli en tilfredsstillende kornhøst.

Det er efter min mening en beklagelig kjendsgjærning, at kornavlingen nu tildags spiller en forsvindende rolle her paa Senjen. Det er nemlig et minimum av befolkningen, som dyrker korn her nu for tiden.

Saaledes var det ikke i vore bedste- og oldeforeldres tid. Da dyrket man korn i langt større utstrækning. Næsten hver bygd hadde sin bækkekværn, som hver høst — helst i oktober og november — surret uavladelig fra morgen til kveld i flere dage og hvor kornet forvandlede til mel. Den fine, appetitlige bygkake som var bagt av dette mel, hvem glemmer vel denne delikatesse, som engang har smagt den? Endel av den gode gamle tids bruk og skikke vilde man virkelig gjerne ønske tilbake. De gamle primitive bækkekværne, ja ogsaa haandkværnen, burde eksistere endnu. Brødet og grøten av det næringsrike hjemmemalede mel vilde visselig være at foretrække fremfor de fødemidler, som tillages av det mindre nærende, sigtede og forfinede mel som nu føres i handelen. Sandelig, meget har forandret sig i det daglige liv — i tidernes løp. Men ikke alt til det bedre. Fødemidlerne, maaltidet, borddækningen m.m., hvilken skrikende kontrast til den gamle tids fødemidler o. s. v. Her et eksempel: Kan margarin, skummet melk, sirup o. s. v. i kvalitativ henseende stilles ved siden av natursmør, gjetost, tykmelk, rømkolle o.l.? Nei, paa ingen maate. Men allikevel har de sidste maattet vike pladsen for de første — ikke alene hos de mindre, bemidlede, men ogsaa paa de rikere bønders bord.

Ja, tiden forandres. Folk og kosten og alt. — —

Alt blir moderne.

Det har vi samferdselen, handelen og den stigende opplysning at takke for.

Senjen den 5te septbr. 1912.

J. S.

Lenvik Museum